

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 2. SZÁM, 2010. JAN. 10.

Kedves testvéreim!

Egy olyan zsoltárból olvastam ma fel előttetek, ami különösen is közel áll a református emberhez, hiszen ezt a zsoltárt úgy is nevezik, mint a reformátusság himnusza. Sajnos azonban legtöbbször csak a temetések kezdőénekeként kerül elő, pedig nagyon komoly tanulságokat lehet belőle levonni.

Nincs sehol nevesítve, de szerintem ezt

lebb kerültünk-e Istenhez? Vagy csak eltelt felettünk az esztendő, és minden maradt a régiben. Teljesen természetes dolog, hogy év végén az ember számot vet. Anyagi, erkölcsi, és egyéb téren. De csinálunk-e ezt a számadást a hit téréren is, vagy azt már nem? A számadás természetesen nem arra való, hogy értelmetlen önmarcangolásba kezdjünk, hanem arra, hogy okuljunk a múltból, és úgy induljunk neki a jövőnek, hogy

Mózesnek, az Isten emberének imádsága. Uram, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre! Minekelőtte hegyek lettek és föld és világ formáltaték, öröktől fogva mindörökké te vagy Isten. Te visszatéríted a halandót a porba, és ezt mondod: Térjete vissza embernek fiai! Mert ezer esztendő annyi előttd, mint a tegnapi nap, a mely elmúlt, és mint egy őrjárási idő éjjel. Elragadod őket; olyanokká lesznek, mint az álom; mint a fű, a mely reggel sarjad; Reggel virágzik és sarjad, és estvére elhervad és megszárad. Bizony megemésztetünk a te haragod által, és a te búsulásod miatt megromlunk! Elédbe vetted a mi álnokságainkat; titkos bűneinket a te orczádnak világa elé. Bizony elmúlik minden mi napunk a te bosszúállásod miatt; megemésztjük a mi esztendeinket, mint a beszédet. A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolczvan esztendő, és nagyobb részök nyomorúság és fáradság, a mely gyorsan továtúnik, mintha repülnénk. Ki tudhatja a te haragodnak erejét, és a te félelmetességed szerint való bosszúállásodat?

Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.

Zsolt 90,1-12 (Károli ford.)

a zsoltárt már az idős Mózes írhatta – gondolom ezt a sorokból sugárzó bölcsességből és tapasztalatból. És ahogy Mózes felett elszálltak az évek, úgy felettünk is elmúlt egy újabb esztendő. Így van okunk hálaadásra. Gondoljuk csak végig, Isten hányszor és hányszor segített meg minket, óvott a veszedelmektől, segített át a nehézségeken. Felmerül a kérdés, bölcsőbbek lettünk-e? Közé-

a már elkövetett hibákat ne ismételjük meg. A világ, sokszor úgy érzem, félreérti ennek az ünnepkörnek az üzenetét. Nem arról kell ugyanis első sorban beszélni ami elmúlt, hanem sokkal inkább arról, ami eljön, az új esztendőről. De nem félelemmel telve, hanem éppen ellenkezőleg, reménykedve, bizalommal, bizakodással. Nem szabad megfélemlíteni arról, hogy nekünk élő reménysé-

günk van, aki nem csak az elmúlt évben vigyázott reánk, de ebben az évben is őriző pásztorunk lesz. És azt kell mondanom, ez első sorban rajtunk múlik – mégpedig rögtön itt az elején. Képesek vagyunk-e az új esztendő imádságos lélekkel kezdeni, vagy megyünk a világ normái után? A feladat azonban talán még ennél is nagyobb, hiszen míg Mózesnek csak a saját népéért és saját magáért kellett imádkoznia, nekünk vinni is kell az örömhírt, hogy az új esztendőben is van és lesz reménység.

Amikor a zsoltárt olvassuk, talán úgy érezzük, Isten számára nem fontos az idő. Az idő, mely az embernek oly drága, és sosincs belőle elég. Egy kicsit talán tényleg így van. Isten számára nem is annyira az idő mennyisége, mint annak a haszna a fontos, miközben megérti az ember ezzel kapcsolatos félelmét. Azonban erre a félelemre Isten reménységgel felel. Mert az üzeni: noha földi napjaid fogynak, már itt a Földön is közelebb kerülhetsz hozzám a te hited által. Napjaid számának növekedése nem átok, hanem ez által is bölcsőbb szívhez juthatsz, és így áldás lehetsz magad és környezeted számára.

És ha már ennyi szó esett a bölcsességről, hát nem ártana meghatározni mit takar ez a fogalom. Egy tudásközpontú társadalomban élünk, ahol gyakran ösztömoszák a bölcsességet a tudással. Pedig nem ugyan arról van szó. Igen, fontos a tárgyi tudás, de ez csak egy része a dolognak. A másik, fontosabb része ami most minket érdekel: a bölcsesség. Természetesen erre is találunk számtalan meghatározást, definíciót, melyből

ki lehet indulni. De ebben a kérdésben a Biblia adja meg a helyes választ. „*A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme*” (Péld 9,10). Ez a félelem nem rettegést jelent, hanem egy odafordulást, hogy én tudom, kinek kell hinnem, és számomra megvan az igazi origó. A világ kínálhat százféle bölcsességet, számomra az alfa mégis csak az Úrba, az Ő szavába vetett bizalom lesz, mert más nem lehet. Megtanultam, megtapasztaltam, hogy a világ bármit is kínál, mégis ez az egyetlen és örök. Ezt a tapasztalatot kell továbbadni, mindazoknak, akikhez az Úr engem küld el. Igen, Mózesnek is könnyebb lett volna sokszor magában tartani, elhallgatni az üzenetet, nem pedig elmondani. Könnyebb lett volna Egyiptomban maradni, mint elindulni. Könnyebb lett volna imádni az aranyborjút, mint széttörni. De ő nem a könnyebb utat választotta, és ez lett megmaradásának, megmaradásuknak záloga a pusztai vándorlásban, majd később is. Folyamatosan vállalni kellett a döntéssel járó harcot, áldozatot. És így van ez ma is. Nem elég tudni, nem elég a gyülekezetben hallani, tovább kell adni, tovább kell vinni a jó hírt. Meggyőződésem, hogy ennek a közösségnek, úgy mint az egész reformátusság megmaradásának záloga ennek vállalása.

Induljunk hát neki az új esztendőnek bizakodással, hittel, melyet tudjunk tovább adni is, megosztani másokkal, erősítve másokat.

Amen

*(Elhangzott 2010. január 3-án,
Éles György lkp. igehirdetésén)*

„ÉN TE RÓLAD EL NEM
FELEDKEZEM” (ÉZS. 49,15)

**Kedves olvasó! A következő
oldalakon elolvashatja
a gyülekezetéről a Szeretnaptár
2010-es kiadásában megjelent
beszámolót.**

Kicsi ez a gyülekezet, mégis annyi minden történt vele a 2009-es esztendőben, hogy élete egyhangúnak és unalmasnak egyáltalán nem mondható. A gyülekezet 1998-tól létezik hivatalosan – a lelkészi szolgálatok végzését Tóbiás Attilától 2007 őszén vette át Bodnár Noémi, akit rendkívüli módon, teológiai tanulmányai befejezése előtt bocsátott ki egyházunk tiszteletbeli püspöke, Ft. Erdélyi Géza.

Az azóta eltelt nem egész két éven belül, július 28-án másodszer búcsúztatott lelkészt a gyülekezet. Noémi februárban közölte a presbitériummal, hogy családi okok miatt távozni kényszerül Prágából, és szeretné mielőbb kérelmezni áthelyezését. A Zsinati Tanács a megüresedett lelkészi állásra a nyár folyamán írta ki pályázatát, és terjesztésében kérte a Kárpát-

medencei Magyar Református Generális Konvent segítségét is.

Bár a nyári időszakban mindig megcsappan a rendszeres alkalmakat látogatók száma (vizsgaidőszak és szabadság-szezon), nagy ajándék volt a gyülekezet számára, hogy az istentiszteleteknek hivatalos lelkész nélkül sem kellett szünetelniük – júliustól kezdve Šindelářová Alena és gyülekezetünk gondnoka, Dienes Kornélia szolgáltak felváltva. Az igehirdetések megjelentetése és terjesztése sem szünetelt – a gyülekezet hetilapja, az ÜZENET immár második éve tölti be a gyülekezet „elektronikus szócsövének” szerepét – az elhangzott igehirdetéseken kívül hirdet, beszámol és tájékoztat. Különlegesség, hogy bár tartalma „kívülről” nézve egyoldalúnak tűnhet (hiszen prágai vonatkozásban csak a gyülekezetéről és az egyházban történekről ír), gyakorlatilag ez Prágá-

A Prágai Mille Do(re)Mi szolgálata a KEREK-ben

ban az egyetlen ilyen rendszerességgel megjelenő magyar kiadvány.

Mivel Noémi egyben a gyülekezet kórusát is vezette, a Mille Do(re)Mi életében is változás történt. A Kárpát-medencei magyar reformátusság nagy ünnepén, a május 22-én Debrecenben megrendezett Magyar Református Egyház Alkotmányozó Zsinatának megalakulása alkalmából tartott hálaadó ünnepen Noémi még együtt szolgált a kórusal, amelyet az a megtiszteltetés ért, hogy a Berkesi Sándor vezette Debreceni Kántus meghívására az ünnepség alkalmával szolgálhatott a Kárpát-medencei Egyesített Református Kórusban (KEREK). A Kántus 2008 őszén látogatott el gyülekezetünkbe, és reméljük, hogy a Mille Do(re)Mi viszontlátogatása újabb hasznos együttműködés és közös szolgálat kezdetét jelenti mindkét fél számára.

A kórusvezetést Simon Szabó Krisztina vette át, és a kis csapat (3 szoprán, 3 alt, 2 tenor, 1-2 basszus) a későbbiek folyamán már az ő vezényleésével képviselhette a gyülekezetet. A kórus ismét részt vett az augusztus 18.-24. között megrendezett Tahi Egyházzenei Héten, és bár szerény létszámmal, de képviseltette magát az októberi utótalálkozón is.

A szintén augusztusban – idén először – megrendezett Szent István-napi megemlékezésen

gyülekezetünk társrendezőként volt jelen. A nyári ünnepségen Palágyi István György, a gyülekezet egyik presbitere mondott köszöntő beszédet.

Mivel gyülekezetünk az egyedüli magyar (a csehek számára nem kis „exotikumot” jelentő) keresztyén közösségnek számít Csehországban, néha valóban különleges felkéréseknek kell eleget tennie. Ilyennek számított a Vatikáni Rádió magyar szerkesztőségének megkeresése is, amely a szeptember 28-i pápai látogatás kapcsán kért beszámolót gyülekezetünkötől a Prágában, ill. Csehországban élő magyar kereszt(y)én(y) ségről. A gondnokunk által felolvasott beszámolót pár nappal később adták le, és a szerkesztőség örömmel fogadta, hogy gyülekezetünk nyitott a katolikus-ság felé (itt említendő meg, hogy kórusunknak immár három lelkes katolikus tagja van).

Hasonlóan érdekesek a csehországban

A gyülekezet gondnoka köszönti a gyülekezetet meglátogató Éles Györgyöt

*Kórusunk
„A magyar nyelv
és kultúra különös
találkozásai”
rendezvény
megnyitóján*

élő magyarok felkutatásával kapcsolatos történetek is. Az olykor elkésérítőnek tűnő (sajnos kereszttyén) passzivitás ellenére is fel-felbukkan egy-egy Ústí nad

Labem-ben, Čáslav-ban, vagy más, cseh berkekben élő magyar, aki nagyon örül a magyar szónak, hát még a postán küldött ÜZENET-eknek.

Előrelépés történt a gyermekmegőrző/vasárnapi iskola ügyében is. Egy tavasszal készített felmérés értelmében igény mutatkozott arra, hogy a gyülekezet az istentiszteleti alkalmak során külön helyiséget biztosítson a gyerekeknek. Így a hidegebb hónapokban valóban elkezdődhetnek a gyermekfoglalkozások is.

Időközben több érdeklődő is akadt az egyház által lelkészi állásra kiírt pályázatra. Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László október 20-án személyesen is tájékoztatta a presbitériumot a fejleményekről. A Zsinati Tanács két személyt jelölt alkalmasnak az állás betöltésére: Nt. Éles Györgyöt, a Tiszalöki (Magyarország) Országos Büntetés-végrehajtási Intézet lelkészét, és a jelenleg is beszo- gáló Šindelářová Alenát. Missziós gyülekezet lévén a prágai gyülekezet nem dönthet maga lelkészéről, ezért min-

denképp megtisztelő volt, hogy a ZsT a presbitérium véleményét is kérte az ügyben. Éles György személyesen október 25-én látogatott Prágába. Az Új bor alkalmából úrvacsorával egybekötött istentiszteletet tartott a gyülekezetnek. Az istentisztelet után a lelkészjelölttel kötetlen beszélgetés formájában ismerkedhetett a gyülekezet, és még aznap sor került a „lelkészválasztásra” – a gyülekezet esetében véleménynyilvánításra. Bár az eredmény nagyon szoros volt, Šindelářová Alena javára dőlt el, aki a későbbiek során visszalépett Éles György javára.

A Zsinati Tanács október végi elektronikus ülésén úgy döntött, hogy Éles György református lelkipásztort legkorábban 2010. január 1-jétől missziói lelkipásztorként alkalmazza – alkalmazása meghatározott időre szól: 2012. december 31-éig, és meghosszabbítható.

Nagyvárosi kis gyülekezetünk állandó problémája, hogy nincs utánpótlás. Az alkalmakat kis arányban keresik fel fi-

atalok – még kevésbé új fiatalok. Az idősebb korosztály gyermekei sajnos alig vagy egyáltalán nem beszélnek magyarul, vagy nem mutatnak érdeklődést a gyülekezet iránt, az időközben gyereket vállaló gyülekezetben aktív fiatalok/ fiatal párok (napi rendszerességgel nem megszervezhető) magyar óvoda/iskola hiányában inkább a hazamenés felé húznak, nem Prágában tervezik jövőjüket. Ez jelenleg nem probléma, de megfelelő előretekintés nélkül pár éven belül emberi szemmel nézve bizony az lehet.

A prágai magyar szervezetek összefogására volt és van is példa – inkább csak a megfelelő összehangolás hiányzik. Az elmúlt évben a gyülekezetben történekről egyértelműen elmondható, hogy a gyülekezettel egyre többen számolnak. Ezt bizonyítja a CsMMSz (Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetsége),

„A magyar nyelv és kultúra különös találkozásai” novemberi rendezvénye is, amelynek megnyitóján a gyülekezetet képviselő kórus énekelt.

A gyülekezet jövőbeli lelkészére tehát nem kevés feladat vár – kapcsolattartás a helyi gyülekezetekkel (gyülekezetünk a Missziológiai Tanulmányok Középeurópai Központja „Misiológické info” elnevezésű tudósító lapjának 2009/3. számában személyesen mutatkozhatott be egy rövid cikkel), a városban élő magyar diákság megkeresése és mozgósítása (a városban nagyjából 250 felvidéki diák tanul különböző egyetemeken), kapcsolattartás a cseh- és morvaországi magyarsággal és a gyülekezet képvisellete a városban működő nemzetközi fórumokon. Isten adjon erőt szolgálatahoz!

-paulus-

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Múlt vasárnap gyülekezetünk új lelkészét köszönthette. Éles György lelkipásztor első hivatalos prágai prédikációjának kivonata újságunk első oldalain olvasható.

*Dienes Kornélia
gondnok köszönti az új
lelkipásztort.*

A BOLDOGSÁG TITKA

A nagy hírű bölcs hatalmas kastélyban lakott. A fiatalembert ez épp úgy meglepte, mint az, hogy vidám társaságot talált nála. Úgy képzelte, hogy egy ilyen híresség visszahúzódva, könyvtárszobájába meghittségében elmélkedik a világ dolgairól. Elbizonytalanodott. Érdemes egyáltalán egy „ilyen” embernek feltennie „a” kérdést, azt, amely jó ideje annyira gyötörte? Több ideje nem maradt a tépelődésre, mert a házigazda olyan szívélyesen köszöntötte és olyan ellenállhatatlan kedvességgel érdeklődött látogatásának célja iránt, hogy kertelés nélkül bevallotta jövedele célját.

– *Nagy, életbevágó kérdés foglalkoztatja, fiatal barátom. A boldogság titka!* – mondta komoly tekintettel a nagy hírű bölcs. – *Amint látja, most nem tudok elmélyülni a témában és gondolataimat kifejtteni.*

Ezért azt ajánlotta a látogatónak, hogy előbb járja végig a kastélyt, és csodálja meg a képeket, szőnyegeket, és ha kedve van, a könyvtár kincseit, és úgy két óra múlva találkozzanak újra. Ezzel egy kávéskanalat adott a látogatója kezébe, amelyre két csepp olajat öntött.

– *Mialatt szemlélődik, tartsa kezében a kanálkát, és vigyázzon, hogy ki ne folyjon belőle az olaj.* – Úgy látszik, nemcsak furcsa, hanem bogaras is egy kicsit az öreg, de ha így akarja, hát legyen... – és a kanalat kezében tartva útnak indult a fiatalembert. Szemét le sem vette a kanálról, bejárta az összes emeletet, és két óra múlva, pontosan jelentkezett a házigazdánál.

– *Mindent alaposan megnézett? Remélem, örömet lelte a szép dolgokban?! A szőnyegek mintázata egyedülálló, a képek közt van pár világhírű ritkaság, és a könyvtárban az a két fóliáns a középkor levegőjét árasztja...*

Szégyenkezve vallotta be a fiatalembert, hogy ő bizony mindebből semmit sem látott, mert minden figyelmét a kiskanálra meg az olajra fordította...

– *Hát akkor keljen útra újra, házam kincsei várják!* – mondta kedvesen mosolyogva az öreg bölcs. Még hozzátette:

– *Ha megismerjük valakinek a környezetét, akkor képet tudunk róla alkotni magunknak. Szeretném, ha megismerne engem...*

Ezúttal a kanalat kevésbé görcsösen szorítva indult újabb felfedezőútra a fiatalembert. Egyik ámulatból a másikba esett. Itt-ott megállt, és nehezebbre esett útját folytatni. Megcsodálta a mennyezetek freskóit, végigjárta a virágpompában tündöklő parkot. Észre sem vette, hogy alaposan megkésve ért vissza a házigazdához. Ömlött belőle a szó, a szebbnél szebb látnivalók hatása alatt állt.

– *Boldog vagyok, hogy házam örömet szerzett Önnek. De hol van a két olajcsepp a kanálkáról?*

A fiatalembert elszoruló szívvel állapította meg: a kanálka bizony üres.

– *Az egyetlen tanács, amit adhatok, így hangzik:* – mondta a nagy hírű öreg – ***A boldogság titka: gyönyörködjék világnk csodálatos szépségében, de úgy, hogy ne feledkezzék meg közben a két szegény kis olajcseppről a kanálán...***

(P. Coelho nyomán
Hézszer Gábor válogatásából)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól (a téli időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A **presbitérium** a mai istentiszteletet követően **megtartotta első idei gyűlését**. A gyűlésen elhangzottakról újságunk következő számában olvashatnak rövid összefoglalót.

PROGRAMAJÁNLÓ

– Tegnap óta a PMKK-ban megtekinthető **Öry Annamária képiállítása**. Öry Annamária olajfestményeket, pasztell-, tus- és akvarellképeket egyaránt készít. Alapvetően az egyes technikákban rejlő lehetőségek foglalkoztatják, ezeket

vizsgálja, bontja ki, s közben egy-egy témakört, illetve festészeti műfajt is körüljár. Nála a technika többnyire összekapcsolódik egy számára adekvát tematikai, gondolati szállal.

Így a festészeti problematika tanulmányozása, kifejtése közben egy-egy témát is feldolgozó festménysorozatai születnek. **A kiállítás február 9-ig tart.**

(www.hunginst.cz)

JÓZSEF ATTILA: TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.

Ráhányini mindent, ami antik, ócska,
Csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
Gyermekjátékot, -ó, boldog fogócska!-
S rászórni szórva mindent, ami szép.

Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földiét.

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincset főlzaggatni
És rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy fölengednének az emberek!

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP